

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 14Er/751/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4407209745
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Stuchlý
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4407209745.7

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci exekúcie oprávneného: CASH+, s.r.o., Moldavská 8, 040 11 Košice, IČO: 36175951, zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Špirkom, Nerudova 6, 040 01 Košice, proti povinným: v 1. rade Z. N., H.. XX.XX.XXXX, C. R., S.. E. X, R., zastúpeného advokátom Mgr. Ivanom Puškáčom, Konštantína Čulena 2, Trnava v 2. rade G. N., H.. XX.XX.XXXX, C. N. E. XX, M. H. Ž., o vymoženie 12.192,76 eur s príslušenstvom a trov exekúcie o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietla.

odôvodnenie:

1.Vo vyššie uvedenej exekučnej veci sa konanie začalo na návrh oprávneného: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO 31 335 004, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi 22.06.2007. Dňa 26.06.2007 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Petra Urbáneka o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie EX 1597/07-2 zo dňa 25.06.2007 o vymoženie 367.319,-- Sk (12.192,76 eura) s úrokom z omeškania 6 % ročne od 02.09.2006 do zaplataenia, zmenkovej odmeny 1.224,40 Sk (40,64 eura), trov konania 22.110,-- Sk (733,92 eura) a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu zmenkového platobného rozkazu č.k. 1Zm/623/06-29 vydaného Okresným súdom Bratislava V dňa 23.10.2006. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5404 017626 dňa 03.07.2007.

2.Dňa 09.05.2011 predložil súdu súdny exekútor oznámenie oprávneného o postúpení pohľadávky a návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného a žiadal, aby súd rozhodol o zmene oprávneného. K návrhu bola pripojená zmluva o postúpení pohľadávok, podľa ktorej nadobudol pohľadávky voči povinným v 1. a 2. rade postupník - spoločnosť CASH+, s.r.o., IČO: 36 175 951 (ďalej len oprávnený). Súd zmenu pripustil uznesením sp. zn. 14Er/751/2007-52 zo dňa 18.08.2011.

3.Dňa 23.05.2013 bol súdu doručený návrh povinného v 1. rade zo dňa 16.05.2013 na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 1 Ex. por. a súčasne povinný podal, na základe ustanovenia § 57 písm. f) a g) Ex. por., návrh na zastavenie exekúcie voči jeho osobe. Súd uznesením sp.zn. 14Er/751/2007-75 zo dňa 22.04.2014, ktoré vydala súdna úradníčka, obidva návrhy povinného v 1. rade zo dňa 16.05.2013 (teda návrh na odklad exekúcie aj návrh na zastavenie exekúcie), zamietol.

4.Povinný v 1. rade sa proti vyššie uvedenému uzneseniu vydanému súdnou úradníčkou sp. zn. 14Er/751/2007-75 zo dňa 22.04.2014 v zákonnej lehote odvolal. V danom prípade bolo odvolanie povinného v 1. rade proti rozhodnutiu súdnej úradníčky v obidvoch výrokoch podané ešte 27.01.2015, t.j. v čase účinnosti Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017. Znamená to, že podaním odvolania proti rozhodnutiu došlo k jeho zrušeniu v obidvoch výrokoch, keďže ani proti jednému výroku uvedeného rozhodnutia nebolo podľa § 56 ods. 8 Ex. por. (pokiaľ ide o zamietnutie návrhu na odklad exekúcie) a § 58 ods. 5 Ex. por. (pokiaľ ide o zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie, keďže nešlo o prípad, že by súd exekúciu zastavil podľa § 57) odvolanie prípustné nebolo. Účinky podaného odvolania zostali zachované

a o návrhoch povinného v 1. rade na odklad exekúcie a zastavenie exekúcie zostalo nerozhodnuté. Vo veci bol povinný opätovne rozhodovať sudca. Súd uznesením sp. zn. 14Er/751/2007-87 zo dňa 24.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12. 2017, obidva návrhy povinného v 1. rade zo dňa 16.05.2013 (teda návrh na odklad exekúcie aj návrh na zastavenie exekúcie), zamietol.

5. Uznesením sp. zn. 14Er/751/2007-114 zo dňa 12.09. 2018, súd výrokom I návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie zamietol. Výrokom II súd rozhodol že pokračuje v exekúcii vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Urbánkom vedenej na podklade exekučného titulu zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 1 Zm/623/06-29 zo dňa 23.10. 2006.

6. Dňa 04.10. 2018 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie povinného v 1. rade (ďalej len "povinný 1") označené ako sťažnosť proti uzneseniu 14Er/751/2007-114 zo dňa 12.09. 2018 a dňa 01.06. 2019 aj návrh povinných v 1. a 2. rade na zastavenie exekúcie. Uznesením sp. zn. 14Er/751/2007-149 zo dňa 07.07. 2022, súd výrokom I sťažnosť povinného v 1. rade sťažnosť proti uzneseniu sp. zn. 14Er/751/2007-114 zo dňa 12.09. 2018 zamietol. Výrokom II, súd návrh povinných v 1. a 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol.

7. Dňa 27.12. 2022 povinný v 2. rade doručil tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f), g), l), m) Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017) a námietky proti trovám exekúcie. V návrhu uvádza, že povinní, nikdy nemali, žiadny vzťah s oprávneným. Ďalej uvádza, že exekučný titul je nevykonateľný a súd konal v rozpore s úijným právom a Ústavou SR, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučný titul, nebol povinnému v 2. rade doručený na adresu trvalého pobytu. Taktiež uvádza, že oprávnený, nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie predmetného dlhu, predmetný úver je spotrebiteľský od právneho predchodcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.. Vo svojom podaní ďalej uvádza, že povinní nemali vedomosť o žiadnej biankozmenke, ktorú by podpísali, preto je exekučný titul neplatný. Povinný namietal, že postúpenie pohľadávky bolo nevyhnutné uskutočniť v súlade so zákonom. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať bankové oprávnenia ani používať bankové úvery. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi - spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou je neplatné ak takéto postúpenie je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň v spotrebiteľských veciach nie je možné platne dojednať odchýlenie sa od ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa. Uvedená spoločnosť CASH +, s.r.o. nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu. V rozhodnutí sa odvolal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016 a rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 a 19Co/177/2014. V prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom platí záver, že banka v postavení dodávateľa sa nemôže odchýliť od ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa a to s odvolaním sa na materiálny korektív ochrany práv spotrebiteľa vyjadrený v § 54 OZ v spojení s ust. § 52 ods. 2 OZ, nakoľko je zjavné, že takýmto odchýlením by bol porušený OZ a spotrebiteľ by si objektívne zhoršil svoje zmluvné postavenie. Nakoľko by sa jednalo o právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom. V zmysle § 39 OZ by bolo také dojednanie absolútne neplatné pre rozpore so zákonom a absolútne neplatné by bolo aj postúpenie pohľadávky na základe takéhoto dojednania. Zmenkový platobný rozkaz, ktorý je exekučným titulom bol vydaný na základe spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej boli včlenené neprijateľné zmluvné podmienky: najmä biankozmenka, absentuje dohoda o vyplnení biankozmenky, pričom nevzniklo právo majiteľovi zmenky ju vyplniť, dodávateľ a majiteľ zmenky nekonal dobromyseľne, nečitateľné a nepodpísané obchodné podmienky nie sú v súlade so zákonom, splátka nie je rozdelená na úrok a istinu, z čoho vyplýva, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, RPMN je tiež vyčíslená v rozpore so zákonom, nakoľko neboli napočítané všetky, poplatky uplatňované z úveru. Ďalej uviedol, že oprávnený CASH+, s.r.o., nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie pohľadávky, nakoľko povinný v 2. rade neobdržal uznesenie o zmene účastníka konania na strane oprávneného. Vo svojom podaní taktiež namietal premlčanie pohľadávky. Podľa § 110 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby súd exekúciu zastavil a na úhradu trov exekúcie zaviazal oprávneného.

8. Oprávnený sa prípisom zo dňa 25.01. 2023 vyjadril k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie. Oprávnený sa vyjadril, že nesúhlasí so zastavením exekúcie, nakoľko v danej veci nie je daný žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Ani jedna zo skutočností uvedená v návrhoch povinnej v 2. rade nie je spôsobilá na zastavenie exekúcie. Poukazuje tiež na skutočnosť, že súd už v danej veci rozhodol uznesením sp. zn. 14Er/751/2007-75 zo dňa 22.04.2014, ktorým zamietol návrh povinných v

1. a 2. rade na zastavenie exekúcie. Následne súd rozhodol aj uznesením sp. zn. 14Er/751/2007-114 zo dňa 12.09. 2018, kedy návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol. Povinná v 2. rade uviedla, že povinní nikdy nemali žiadny právny vzťah s oprávneným a ani ho nepoznajú. Podotýka, že právnym nástupcom spoločnosti Prvá stavebná sporiteľňa a.s. sa stala spoločnosť CASH+, s.r.o., na základe uznesenia sp. zn. 14Er/751/2007-52 zo dňa 18.08.2011. Oprávnený ďalej uvádza, že podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia zmluvy sa tento nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretá dňa 10.03. 2005 medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným teda nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože z použitia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ju priamo vylučuje § 1 ods. 2 písm. a). Uvedený záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Oboer 1/2017 zo dňa 28.09. 2017. Oprávnený ďalej poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10. 2015, podľa ktorého právna úprava zákona o spotrebiteľských úveroch v určitom časovom úseku umožňovala v stanovenom rozsahu používanie zmenky aj v spotrebiteľských vzťahoch. Samotné vystavenie zmenky v zásade do 31.12. 2010 bolo povolené a preto nemožno považovať v danom prípade vystavenie zmenky ako protiprávne a poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 20.02. 2020, sp.zn. II ÚS 299/2019-44. Oprávnený zároveň uvádza, že splnenie podmienok na začatie exekúcie už viac krát prešlo súdnou kontrolou. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd návrhy povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol.

9.Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10.Podľa § 57 ods. 1 súd exekúciu zastaví, ak:

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,
- m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
 1. neprijateľné zmluvné podmienky,
 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

11.Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017) o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení jeho noviel (ďalej len ExP) v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12.Podľa § 92 ods. 8 bankového zákona ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. K návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie súd uvádza nasledovné. Šetrením spisového materiálu má súd preukázané, že oprávnený písomným podaním doručeným exekútorovi dňa 21.01.2016, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 22.01.2016 doplnil návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Ex. por. v znení zák. č. 438/2015 Z.z. o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnými. Na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 0038252502 a Stavebnom úvere č. 0038252801 uzavretej medzi Prvou stavebnou sporiteľnou, a.s. ako veriteľom a povinnými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi, poskytol jeho právny predchodca povinnému úver, pričom plnenie z úverovej zmluvy bolo zabezpečené vlastnou biankozmenkou vystavenou povinným. Povinný neuhradzoval splátky úveru riadne a včas. PSS, a.s. odstúpila od úverovej zmluvy a vyzvala povinného na vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov s príslušenstvom. Povinný dobrovoľne svoj peňažný záväzok nesplnil a PSS, a.s. uplatnila v konaní vedenom na OS Bratislava V voči povinnému svoj nárok zabezpečovacej zmenky, ktorej zmenková suma zodpovedala výške nesplateného úveru s príslušenstvom. Vydaný zmenkový platobný rozkaz je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní (Dohodu o vydaní a vyplnení biankozmenky uzavretú medzi PSS, a.s. a povinným v 1. rade s dátumom 03.03.2005 právny predchodca oprávneného k podaniu pripojil). Súd poukazuje na to, že z jednoznačne definovaného účelu mimoriadneho medziúveru ako aj stavebného úveru (zabezpečenie bývania, povinní získali štátnu prémii k zmluve o stavebnom sporení) vyplýva, že sa nejednalo o poskytnutie bezúčelového úveru alebo pôžičky na nákup čohokoľvek, a preto sa nejedná bez akýchkoľvek pochybností o spotrebiteľskú zmluvu. Základný zmluvný vzťah zabezpečovaný zmenkou nemá charakter spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Právny predchodca oprávneného ho poskytol na základe Obchodného zákonníka a zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a pri vystavení dotknutej zabezpečovacej zmenky a jej prijatí veriteľom, neboli porušené ustanovenia Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach a ani iné právne predpisy upravujúce obmedzenie alebo neprípustnosť zmenky vo vzťahu so spotrebiteľom platné ku dňu vystavenia zmenky. Uvedené skutočnosti má súd za preukázané aj zo zmenkového spisu Okresného súdu Bratislava V, č. 1Zm/623/2006.

14. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, súd zistil, že od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia vyššie uvedenej úverovej zmluvy a postúpenia pohľadávky v uvedenom paragrafe nenastali žiadne zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009). § 92 ods. 8 bankového zákona celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia.

15. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretá dňa 10.03.2005, uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného v postavení banky a povinnými v postavení dlžníka nie je spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v ustanoveniach Obchodného zákonníka, avšak ani s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy nie je spotrebiteľskou zmluvou a preto na vzťah medzi veriteľom (právnym predchodca oprávneného) a dlžníkmi (povinní v 1 a 2. rade) nie je možné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva. Podmienky postúpenia pohľadávky banky, ktorú má voči svojmu klientovi, t.j. dlžníkovi, na tretiu osobu, upravuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z neho vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky adresovanej klientovi po tom, čo bol klient

banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené podmienky sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Pre platnosť postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu je potrebné splniť podmienky ustanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Oprávnený, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie tejto skutočnosti má za následok nepreukázanie aktívne vecnej legitímácie postupníka. Šetrením spisového materiálu má súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného pripojil k návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu listinu označenú ako: „výzva na úhradu zo dňa 12.01. 2006“. Uvedená výzva právneho predchodcu oprávneného bola adresovaná povinným v 1. a 2. rade, kde boli vyzvaní na splnenie svojho omeškaného záväzku voči banke. Súd má tiež zo spisového materiálu preukázané, že právny predchodca oprávneného oznámil povinným v 1. a 2. rade postúpenie danej pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 10.03. 2005. Právnomu predchodcovi oprávneného sa tak podarilo preukázať, že pohľadávka bola v čase postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Postúpenie je teda platné a právny nástupca oprávneného je preto oprávnený uplatňovať predmetnú pohľadávku pred súdom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že právny nástupca oprávneného preukázal v konaní svoju aktívnu legitimáciu.

16.K tvrdeniu povinného v 2. rade, že uznesenie sp. zn. 14Er/751/2007-52, mu nebolo doručené súd uvádza, že doručenie uvedeného uznesenia má súd za preukázané doručenkou pripojenou v exekučnom spise. Uvedené uznesenie bolo povinnému v 2. rade doručené dňa 04.10. 2011.

17.K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že táto nie je taktiež dôvodná, nakoľko oprávnený riadne a včas uplatnil právo priznané exekučným titulom na súde a tým sa v zmysle § 112 občianskeho zákonníka prerušilo plynutie 10 ročnej premlčacej doby, a teda za trvania exekúcie, táto spočíva. V zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Oprávnenému začala premlčacia doba plynúť dňa 14.11.2006 voči povinnému v 1. a 2. rade. Od tohto dňa mal oprávnený čas 10 rokov podať návrh na vykonanie exekúcie exekútorovi. Oprávnený tak urobil už dňa 22.06.2007 a od tohto okamihu, prestala plynúť premlčacia doba a doposiaľ neplynie. Z uvedeného vyplýva, že námietka povinného v 2. rade na nemožnosť vykonania exekúcie z dôvodu uplynutia času nie je dôvodná.

18.Na základe vyššie uvedeného súd nevzhladol žiaden dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. a), b), f), g), l), m) Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017) a preto súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol.

19.O námietkach povinného v 2. rade proti trovám exekúcie súd rozhodne samostatným uznesením, po doručení vyjadrenia k námietkam od súdneho exekútora.

20.Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu je prípustné v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia podať sťažnosť na tunajšom súde. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu. V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.